

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Typ posudku: posudek oponenta práce

Autorka práce: Petra Černá

Název práce: Prevence kriminality na území Statutárního města Kladna

Autorka posudku: Věra – Karin Brázová

Diplomantka svou práci zaměřila na prevenci kriminality na území Statutárního města Kladna, přičemž v práci čerpá především z vlastních zkušeností. Po úvodním teoretickém vymezení a definici pojmů vykresluje autorka kontext prevence kriminality, v jehož rámci identifikuje aktéry působící na mezinárodní rovině a sleduje souhrnnou statistiku – trendy kriminality ve světě. Následně autorka přistupuje k českému legislativnímu rámci dané problematiky a ke strategickým dokumentům, jak na státní úrovni, tak na úrovni města Kladna. Dále autorka z vlastní zkušenosti popisuje organizační zajištění prevence kriminality a jeho fungování v rámci města Kladna, včetně frustrace vyplývající z neprofesionálního přístupu Sociálního odboru Magistrátu města Kladna. Po představení rozpočtového rámce prevence kriminality na Kladně jsou v práci pojednány realizované projekty a čtenáři jsou prezentována relevantní data ze sond veřejného mínění. Práce je pak zakončena exkurzem do problematiky koordinace aktivit v souvislosti se sociálním vyloučením.

Čtenář se toho díky předkládané práci dozví skutečně hodně o stávající praxi prevence kriminality na místní úrovni, resp. na Kladně. Z hlediska přidané hodnoty lze ocenit zejména kapitulu 13, kde autorka probírá jednotlivé realizované projekty, jejich pozitiva a negativa. Zde však také přidaná hodnota práce končí. Hlavním závěrem práce je poznání, že postup vedoucích pracovníků Magistrátu města Kladna není koordinovaný a že přijetí příslušného zákona by znamenalo přínos pro výkon prevence kriminality. Autorka sice v práci srovnává jak strategické dokumenty, tak české a světové dění v oblasti prevence kriminality, avšak z těchto srovnání schází jakýkoliv ucelený závěr. **Náplní práce je ve výsledku glosovaný popis dokumentů a vlastních zkušeností.**

Hlavní cíl v práci vytyčen explicitě není. V kapitole 2 je sice uvedena řada otázek (resp. není upřesněno, co jsou otázky a co hypotézy), nicméně není jasné „odkud“ se tyto otázky vzaly a proč si autorka právě tyto otázky klade. Stanovení hlavního cíle či několika málo podcílů by v tomto případě značně pomohlo.

Absence jasného cíle či jedné hlavní výzkumné otázky pak má za následek i určitou **roztříštěnost struktury**. Jednotlivé kapitoly nejsou příliš dobře propojeny a místy na sebe zcela logicky nenavazují. Např. kapitola 13 je tematicky velmi blízká kapitole 10. Jejich bližší svázanost by čtenáři usnadnila sledovat tok textu. O celkové neujasněnosti koncepce práce svědčí např. i návrh dílčího řešení problému v rámci pod-kapitoly 13.1, které z hlediska celé práce na toto místo zcela nepatří. Kapitola 1.2 (definice pojmů) by pak byla vhodnější zařadit jako příloha než jako vlastní část textu. Autorka má rovněž místy tendenci sklouzávat k irelevantním detailům. Například je pro čtenáře skutečně podstatné, že město využívá účetní systém FENIX (s. 42)?

Největší výhradu mám k proklamované analýze dokumentů a analýze událostí. Práce sice pracuje ve značné míře s dokumenty, avšak spíše je popisuje, než analyzuje. Analýza událostí v pravém smyslu slova taktéž absentuje. Na úrovni magisterského studia by rovněž analýza dat ze sond veřejného mínění měla být o něco sofistikovanější, než je tomu v předkládané práci. Obecně lze říci, že právě

analýza je to, co práci nejvíce schází.

Dokumenty používá autorka relevantní, seznam literatury pak příliš obsáhlý není.

Velkým problémem jsou v práci formální náležitosti. V první řadě se jedná o poněkud nestandardní formu citací (viz např. str. 14 dole; s. 16; s. 24) a neujednocenou formu odkazů (srov. str. 15 zcela nahoře a zcela dole). Odkazy jsou v práci problémem konstantním, na str. 31 a 32 chybí i za přímými citacemi. Výše zmíněný prostý popis dokumentů v práci má rovněž za následek, že str. 27-30 jsou bez jediné citace, což není u akademických textů tohoto druhu právě standardní.

Dále na str. 30 u kap. 8.7 není jasné, z čeho autorka čerpá – zda se stále jedná o Strategii prevence či jiný zdroj. Obdoba pak u prvního odstavce kap. 8.8, kde je obtížné rozlišit vlastní závěry od reprodukováné informace. U většiny tabulek není uveden zdroj/ autorství (viz např. str. 63-64; 45-53). Odvolává-li se autorka na „všeobecný nízký společenský zájem o sociální problematiku nejchudších vrstev“, měla by se alespoň pokusit toto tvrzení nějak doložit.

Z menších „prohřešků“ lze pak zmínit v textu uváděnou studii Ivana Gabala (s. 69), která se nicméně v seznamu literatury nevyskytuje. V pdf verzi práce na některých stránkách chybí čísla stránek (hl. úsek na s. 22-25).

Pokud jde o stylistiku, lze zmínit místy používání formulací ne zcela vhodných pro akademický text (viz např. „nepoměr nákladů nás rozhodně nepovede ke změně způsobu realizace“, s. 62; „prevence kriminality je (...) brána, jako nepovinná zábava“, s. 19). **Práce se kvůli místy nesprávně položené interpunkci čte poněkud obtížně.**

Pokud jde o teorii, je zajímavé přihlášení se autorky ke konsenzuálnímu proudu v sociologii. Spíše než přehled kořenů této teorie by nicméně bylo vhodnější v práci diskutovat důvody či vhodnost tohoto výběru, např. ve srovnání s alternativním paradigmatem konfliktualistickým.

Autorka místy rozvíjí problematiku sociálního vyloučení ve vztahu k prevenci kriminality na Kladně. Je škoda, že toto, z hlediska veřejné politiky velice zajímavé téma nebylo v práci více vyzdvíženo jako svébytný veřejně-politický problém.

Na závěr jen drobná poznámka: vyhláška Ministerstva financí není zákon (s. 21), nýbrž podzákonná norma.

Z výše uvedených důvodů doporučuji práci přijmout k obhajobě a hodnotit ji známkou „dobře“.

Datum: 12. 6. 2013

Podpis: